

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

ALS DROMEN WAARHEID WORDEN

Kindersprookje in 11 scènes

door

Marius Degeest

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
1997
Nr.1983

(Het decor bestaat uit een sprookjesachtig toneel: een landschap met bijvoorbeeld sterren, een kasteelachtig iets, op de voorgrond wat paddestoelen, een boom, een pannenkoeken huisje, ...)

EERSTE SCENE

Tim

(Voor het podium staat een bed opgesteld. Als het toneel begint, komt Tim van achter in de zaal kwaad naar binnen gestapt, in de richting van het bed)

TIM: En het is niet eerlijk. Ze doen net alsof ik nog een klein kind ben. Als ik mijn mening durf te zeggen, dan word ik gestraft. En naar bed gestuurd. Met ouders heb je niks dan last: ze begrijpen je niet, ze denken dat ze alles altijd beter weten, en ze doen alsof ze nooit jong zijn geweest.

Wat is de wereld oneerlijk!

(Hij ploft zich neer op het bed. Hij neemt een boek dat daar in de buurt ligt. Zit gehurkt op het bed erin te lezen. Men hoort hem zachtjes lezen.

Na een tijdje gaat hij op het bed liggen. Hij leest en valt uiteindelijk in slaap. Met het boek dat naast zich op de grond valt.)

TWEEDE SCENE

Tim, zandmannetjes

(Een groepje zandmannetjes komt op het podium, heel stilletjes.)

ZANDMANNETJES: Ssssssst, ssssssst, ssssssst, want zijn slaap is nog niet diep, wij komen met het zand, wij brengen hem naar dromenland.

(De zandmannetjes strooien uit zakjes zand. Eén zandmannetje strooit zand in de ogen van Tim. De andere zandmannetje kijken toe.)

(Tim slaapt, snurkt zachtjes. Als blijkt dat hij goed vast slaapt -de zandmannetjes testen dit uit door hem bv. te kietelen- zingen de zandmannetjes al dansend een lied)

ZANDMANNETJES:

Wij zijn de mannetjes van het zand,
wij strooien slaapzand over 't hele land.
Van slaapzand ga je dromen,
laat de dromen komen,
dromen maken blij,
wij dansen hand in hand.

(De zandmannetjes maken een droomdans op de melodie van 'popcorn'. Ze strooien zand. Eén zandmannetje strooit wat veel zand in de ogen van Tim.)

ZANDMANNETJE 1: Hé, niet zo veel. De grote zandman heeft het je nog zo gezegd dat je zuinig moet zijn met het dromenzand.

(Tim snurkt opeens heel hard.)

ZANDMANNETJE 2: Zie je nou wel, je hebt te veel zand in zijn ogen gestrooid. Hij snurkt veel te snel naar dromenland.

ZANDMANNETJE 3: Kom, we moeten snel weg.

ZANDMANNETJE 4: Ja, want anders botsen we tegen de droomfiguren. En dan pakken die onze zakjes zand af.

ZANDMANNETJE 5: En dan is de grote zandman boos. En dan mogen we nooit meer in de grote zandbak spelen.

ZANDMANNETJE 6: Kom, we zijn weg. Haast je!

DERDE SCENE

Tim, zandmannetjes, spoken (bij voorkeur groot en klein door elkaar: spokenfamilies)

(De zandmannetjes maken zich snel uit de voeten door links en rechts het podium te verlaten. Eén spook, en dan nog een spook, verschijnt achter op het podium. De laatste zandmannetjes verdwijnen met de nodige schrik. Eén zandmannetje verliest van schrik zijn zandzakje.

Ondertussen is de hele zaal langs alle kanten gevuld met spoken die met het nodige lichteffect en dondergeroffel begeleid worden.

De donder valt stil. Het lied 'Ghostbusters' doet de spoken onder elkaar bewegen, tegen elkaar opbotsen, schrikkend,

Tim-in-bed ligt woelend in het bed en maakt er onrustige gebaren en geluiden bij).

TIM-IN-BED: (hij roept in zijn droom) Nee, laat me met rust. Ik wil niet. Blijf van me af.

(De spoken schrikken ervan en komen over de rand van het podium kijken naar het bed. De spoken bekijken elkaar met vragende gezichten. We zien ze een aftelrijmpje houden om uit te maken welke twee vrijwilligers aangeduid worden om Tim uit zijn bed te halen.

Twee spoken halen Tim uit zijn bed. De rol van Tim wordt door twee personen (een tweeling) gespeeld: de ene Tim-in-het-bed terwijl de andere (die in het bed verstopt lag) Tim uit het bed wordt gehaald om in zijn eigen droom mee te spelen.

Tim wordt in de kring van spoken geplaatst die rond hem dansen en hem van links naar rechts duwen als hij uit de kring probeert te ontsnappen.

Uiteindelijk, op het einde van de spokendans, valt hij uitgeput neer.

De spoken spurten dan al lachend langs alle uitgangen van de zaal, het publiek nog wat schrik aanjagend, naar buiten. Alleen één klein spookje blijft vol medelijden met Tim achter.

VIERDE SCENE

Tim, spookje

(Het spookje verzorgt de uitgeputte Tim door bv. zijn voorhoofd met een zakdoek af te wrijven, een kussen onder zijn hoofd te leggen, Stilaan komt Tim weer bij zijn positieven.)

SPOOKJE: Gaat het een beetje?

TIM: Het gaat al beter. Maar ... waarom ben jij eigenlijk gebleven? Alle andere spoken zijn al weg.

SPOOKJE: Ach, ik ben niet zoals die anderen. Die willen de mensen alleen maar plagen en schrik aanjagen.

TIM: Maar daar zijn spoken toch voor ?

SPOOKJE: Misschien wel. En eigenlijk toch niet. De mensen denken altijd zo negatief over ons. En misschien ook wel terecht. Maar toch, er is een tijd geweest dat wij, spoken, heel geliefd waren bij de mensen.

TIM: O ja?

SPOOKJE: Ja, lang geleden. Toen de spoken nog goed met elkaar konden opschieten. Toen ze nog vrienden waren, en elkaar goed kenden. En elkaar begrepen. Maar nu is dat voorbij.

TIM: Ik dacht altijd dat alle spoken hetzelfde waren.

SPOOKJE: De spoken zijn op een dwaalspoor geraakt. Ze kennen elkaar niet meer. Ze zijn vervreemd van de mensen. Ze begonnen er plezier in te krijgen om de mensen schrik aan te jagen.

TIM: Dat heb ik gemerkt, ja. Je hart zou ervan barsten.

SPOOKJE: Het is allemaal zo verkeerd. De liefde zou sterker moeten zijn dan het kwaad. En alle spoken zouden samen moeten werken aan een mooie wereld. Een wereld zonder angst en verdriet.

TIM: Bij ons, mensen, is het niet beter. Wij verdelen de mensen in mannen en vrouwen, in blank en zwart, in rassen en culturen, in godsdiensten en talen. En de goeden verliezen zo vaak van de kwaden. Was er maar iets aan te doen ...

SPOOKJE: Ik heb ooit gehoord dat je daar toch iets kan aan doen.

TIM: Wat dan ?

SPOOKJE: In een oud toverboek staat een formule. En die wordt waarheid als ze uitgesproken wordt in een kring waarin van alle droomfiguren iets typisch bij elkaar wordt gebracht. Dan wordt de wereld weer één. Dan komen alle droomfiguren bij elkaar en worden weer vrienden. Dan worden de mensen weer lief voor elkaar.

TIM: Weet jij de weg naar de droomwerelden?

SPOOKJE: Er is maar een weg naar de wereld van de verschillende dromen. En de tocht is lang en gevaarlijk. En niemand keerde er ooit van weer.

TIM: En toch vind ik dat we het moeten proberen. Hoe gera-
ken we er?

SPOOKJE: Wij kunnen niet zelf in de droomwerelden binnen-
stappen. Maar de droomwerelden kunnen tot ons komen.

TIM: Hoe dan ?

SPOOKJE: Er bestaat een manier om de droomfiguren op te roepen. Maar dan moet een spook een mens de hand geven. Ergens op een plaats waar vele mensen samen zijn. Die elkaar de hand geven. En dan de ogen sluiten. En dan samen deze spreuk zeggen:

Als spook en mens tot elkander komen,
dan komen de trollen in onze dromen.

TIM: Laten we de trollen oproepen. Ik wil je helpen. En ik weet zeker dat alle mensen hier aanwezig even de ogen willen sluiten en samen met ons de spreuk willen zeggen.

(tot de mensen in de zaal:)

Kom, mensen, geef elkaar de hand want zo kunnen we aan een betere wereld werken.

(tot het spookje:)

Hoe was de spreuk ook weer?

SPOOKJE: Als spook en mens tot elkander komen,
dan komen de trollen in onze dromen.

TIM: Kom, mensen, help ons even. Sluit de ogen nu en zeg met ons de spreuk:

SAMEN: Als spook en mens ...

VIJFDE SCENE

Tim, spookje, trollen

(Zo gauw de mensen in de zaal goed de spreuk helpen zeggen, komen de trollen op de scène al tuimelend en springend, plezier makend)

(De trollen doen vervelend. Ze plagen de mensen in de zaal totdat Tim op een bepaald moment roept:)

TIM: Hou op. Hou op met jullie geplaag. Kunnen jullie dan nooit eens lief zijn, en goed zijn voor de mensen?

(Alle trollen komen terug naar het podium. De 'bende-leider' neemt het woord, in een gebroken taaltje:)

LEIDER TROL: Ikke zegge wij wel goed doen.

SPOOKJE: Daar is dan wel weinig van te merken. Jullie plagen en sarren. Maar doen niets voor een betere wereld.

leider trol: Ikke zegge wij wel wat doen voor betere wereld. Ikke voorstellen wij alle mensen bier geven zodat zij veel plezier maken van veel te drinken.